

[Elsæ-Merete Ross.]

Da jeg kender flere, der har været optaget af dette spørgsmål, er jeg glad over at have fået det klarlagt.

Udvalget har drøftet lejerens adgang til at modtage børn i dagpleje. Da der udførligt er redegjort herfor i betænkningen, vil jeg blot understrege, hvad vi er enige om, at det er af samfundsmæssig betydning, at lejeres mulighed for at have børn i dagpleje ikke begrænses i højere grad, end rimeligt hensyn til udlejeren og de øvrige lejere gør påkrævet. Om udlejeren overhovedet kan skride ind, skal afgøres af boligretten i de konkrete tilfælde.

Udlejeren har ret til at give almindelige ordensregler og andre rimelige påbud. I den forbindelse har jeg spurgt, om det betragtes som et rimeligt påbud at forbyde børns leg i gårde. I vort børnefjendske, men bilbejstredede samfund har parkerede biler berøvet børn mange legemuligheder i gårde og på fortove. Vi har jo desværre ingen bestemmelser om, hvor mange kvadratmeter legeareal der skal afsættes pr. lejlighed, men kun bestemmelser angående parkeringsareal. For forældre, der mener, at påbud mod leg i gården ikke er rimeligt, er der den mulighed at få boligretten til at afgøre, om forbuddet i det enkelte tilfælde er rimeligt. Finder boligretten ikke forbuddet rimeligt, vil en tilsidesættelse ikke give udlejeren mulighed for indskriden over for lejeren.

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene er udvalget ikke nået til endelig stillingtagen til de særlige regler om binding af lejeforhøjelser i tofamiliehuse. I forbindelse med de fortsatte undersøgelser henstiller jeg, at man ikke alene overvejer de særlige skattemæssige konsekvenser, som ejere af tofamiliehuse kommer ud for ved udlejning af en hel lejlighed, men sammenholder dem med de konsekvenser, det skattemæssigt har, at ikke en hel lejlighed, men kun et enkelt værelse i denne lejlighed er udlejet. Den skattemæssige forskel mellem de to udlejningsformer er nemlig ganske betydelig.

Angående den foreslåede kontrol med prisen på enkeltværelser, der udlejes, forstår jeg udmærket godt, at man vil sikre lejerne en beskyttelse imod, at lejeforhøjelser i urimelig grad søges kompenseret ved

at vælte en for stor del over på et fremlejet værelse.

Mit partis tidligere betænkelse ved kontrol med lejen af et enkelt udlejet værelse var begrundet i frygt for, at udbuddet af værelser derved skulle tage af. Skulle det nu senere vise sig, at kontrollen gennem huslejenævnets godkendelse af hvert enkelt lejemål får denne virkning, må det være rimeligt at tage dette punkt op til fornyet overvejelse. Men mit parti er indforstået med, at man gør forsøget, og håber naturligvis på, at udbuddet ikke begrænses, og at de nye bestemmelser giver de mange, der er henvist til at bo i lejede værelser, rimelige lejevilkår.

Det foreslås nu, at ikke alene restaureringsarbejder, som er godkendt af det særlige bygningssyn, i fredede ejendomme, men også restaureringsarbejder, der er godkendt af kommunalbestyrelsen, i ejendomme, som omfattes af en bevarende byplan, kan anses for forbedringer og derfor give adgang til lejeforhøjelse og en passende forrentning og afskrivning af de dermed forbundne udgifter. Man stimulerer herved ejerne til at foretage restaureringer, som kan være af stor betydning for bevarelsen af bybilledet. Det synes jeg er en god bestemmelse.

Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til de to lovforslag og håber ligesom ministeren, at vi i udvalget hurtigt kan gøre arbejdet færdigt.

Arne Larsen: Vi skal naturligvis have en lejelov, som fastsætter de privatretlige regler for forholdet ejer-lejer, ligesom det i høj grad er nødvendigt at have bestemmelser for den række ekstraordinære forhold, som i dag er fremherskende på store dele af boligmarkedet, ekstraordinære forhold, der dog har eksisteret i snart 30 år. Med boligforliget tilsigter man jo at få de ekstraordinære forhold bragt ud af verden i løbet af de kommende 8 år, hvilket jeg nu stiller mig noget tvivlende over for; men når den tid måtte oprinde, skal altså de ekstraordinære bestemmelser forsvinde, og tilbage skal der kun stå lov om leje som enegyldig på lejeområdet — trods denne lovs nok så begrænsede og minimale lejerbeskyttelse.